

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Piotrowska
Protokolant:	st. sekr. sąd Monika Formaniewicz

przy udziale Prokuratora asesora P. M.

po rozpoznaniu w dniach 20 stycznia 2020 r., 31 lipca 2020 r., 23 października 2020 r., 11 grudnia 2020 r. i 25 lutego 2021 r.

sprawy karnej

M. D. – córki A. i A. z domu M., urodzonej
(...) r. w G., pesel: (...), zam. (...)-(...) W. (...), karanej

oskarżonej o to, że

w dniu 19 marca 2019 r. w miejscowości M. kierowała po drodze publicznej pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) pomimo prawomocnej decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kategorii (...), (...), wydanej przez Prezydenta Miasta G. w dniu 30.12.2010r.,

tj. o czyn z art. 180a kk

orzeka:

- Oskarżoną **M. D.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, tj. występku określonego w art. 180a k.k. i za czyn ten na mocy art. 180a k.k., wymierza jej karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych;
- Na podstawie art. 42 § 1a pkt. 1 kk orzeka wobec oskarżonej **M. D.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się orzeczenia przy czym na podstawie art. 43§3 kk zobowiązuje oskarżoną do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów właściwemu organowi.
- Zasądza od oskarżonej kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz obciąża ją kwotą 645,49 zł (sześćset czterdzieści pięć złotych 49/100) tytułem wydatków postępowania.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 692/19	
----------------	---------------	-------------	--

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>o.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. D.	<p>w dniu 19 marca 2019 r. w miejscowości M. kierowała po drodze publicznej pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) pomimo prawomocnej decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kategorii (...) nr (...) wydanej przez Prezydenta G. w dniu 30.12.2010 r.</p> <p>tj. czyn z art. 180a kk</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżona M. D. posiadała uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii B, jednakże decyzją z dnia 30 grudnia 2010 r. numer (...) wydaną przez Prezydenta G., cofnięto jej te uprawnienia z uwagi na to, że nie stawiała się ona na badanie lekarskie w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy w celu stwierdzenia lub braku istnienia przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, na które miała się zgłosić w terminie 30 dni od otrzymania skierowania. Jako, że oskarżona nie poddała się wskazanym badaniom, na podstawie art. 140 ust. 1 pkt 4 lit b ustawy Prawo o ruchu drogowym, cofnięto jej uprawnienia kategorii B.</p> <p>Wcześniejsza korespondencja z Urzędu Miejskiego w G. dotycząca chociażby wezwania na badania była kierowana pod adres oskarżonej, pod którym zamieszkiwała wraz z rodzicami tj. ul. (...) w G. i każdorazowo była odbierana przez matkę lub ojca oskarżonej. Sama decyzja o cofnięciu uprawnień została doręczona oskarżonej również na powyższy adres domowy, przesyłkę</p>	decyzja z dnia 30 grudnia 2010 r. nr (...)	4	

<p>odebrała w dniu 3 stycznia 2011 r. matka oskarżonej - A. K. (1). W tym czasie oskarżona mieszkała z rodzicami, nie przebywała w (...) ani też (...) a mimo tego korespondencja została odebrana przez matkę oskarżonej.</p> <p>Gdy oskarżona przebywała już w (...), rodzice odwiedzali ją i rozmawiali również o urzędowych pismach, które do niej przychodziły. Ojciec oskarżonej miał wiedzę o tym, że córka musi oddać prawo jazdy i rozmawiał z nią na ten temat.</p>			
zwrotne potwierdzenie odbioru decyzji	5		
zwrotne potwierdzenia odbioru wcześniejszych przesyłek z Urzędu Miejskiego w tym wezwania do stawienia na badania lekarskie	81-82, 97		
zeznania świadków A. K. (1)	100v		
zeznania świadka A. K. (2)	100v-101		
Oskarżona M. D. w pewnych okresach roku 2010 oraz 2011 przebywała w (...). Z kart informacyjnych (...), że w Wojewódzkim (...) w Ś. była (...)w następujących okresach:	karty informacyjne leczenia szpitalnego	18-19	

-od 7 czerwca 2010 r. do 15 lipca 2010 r. ,

- od 24 września 2010 r. do 11 listopada 2010 r.

- a także od 23 marca 2011 r. do 20 kwietnia 2011 r. kiedy to została osadzona w (...). Oskarżona rozpoczęła bowiem odbywanie kary 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w T. w sprawie (...), który został następnie objęty wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w T. w sprawie (...) z dnia 23 maja 2012 r., którym to wymierzono jej karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, oprócz powyższego skazania obejmującą również karę pozbawienia wolności wymierzoną jej w sprawie Sądu Okręgowego w T. wyrokiem z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie (...). Na poczet wymierzonej oskarżonej kary łącznej zaliczono oskarżonej jej tymczasowe aresztowanie w okresie od 16.10.2007 r. do 3 października 2008 r. oraz okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie (...) tj. od dnia 20.04.2011 r. do dnia 4 marca 2012 r.

Okres poprzedzający osadzenie w (...) był dla oskarżonej z pewnością bardzo trudny, obawiała się ona izolacji więziennej

<p>i cierpiała z tego powodu. Po opuszczeniu zakładu karnego oskarżona starała się na nowo ułożyć sobie życie.</p> <p>Oskarżona w ostatnim czasie to jest do roku 2018 r. również pozostawała pod opieką (...).</p>			
wyrok łączny z dnia 23.05.2012 r.	25-26		
wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 19 maja 2011 r. wraz z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 6 marca 2012 r.	30-38		
wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 12 lutego 2009 r. w sprawie (...) wraz z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 5 listopada 2009 r. w sprawie (...)	42-45v		
dokumentacja medyczna oskarżonej	85		
wyjaśnienia oskarżonej	86-87		
informacja ze (...) (...) w Ś. z dnia 27 stycznia 2020 r.	98		
Okolo godziny 11:30 w dniu 19 marca 2019 r. w miejscowości M. funkcjonariusze Policji R. K. oraz W. F. pełnili służbę. W trakcie wykonywania czynności służbowych podjęli do kontroli oskarżoną, która wówczas zamierzała udać się z	zeznania świadka R. K.	115v-116	

<p>synem do kina, prowadząc po drodze publicznej pojazd mechaniczny to jest samochód osobowy F. (...) o nr rej. (...). Podczas rutynowej kontroli oskarżona okazała funkcjonariuszom dokument prawa jazdy nr (...). Po sprawdzeniu w systemie informatycznym (...) oraz (...) okazało się, że oskarżona ma cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami.</p> <p>Oskarżona nie zareagowała w tej sytuacji jakimś szczególnym zaskoczeniem czy zdenerwowaniem, stwierdziła jedynie, że prawo jazdy miała cofnięte ale powinno być jej oddane. Policjanci zatrzymali prawo jazdy a samochód został odholowany.</p>			
<p>zeznania świadka W. F.</p>	<p>129v</p>		
<p>Decyzją z dnia 3 czerwca 2019 r. przywrócono oskarżonej uprawnienia do kierowania pojazdami kat (...) nr (...).</p> <p>Oskarżona w latach 2012-2013 nie była podejmowana do kontroli drogowej. Nie figuruje również w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.</p>	<p>decyzja z dnia 3 czerwca 2019 r.</p>	<p>20</p>	
<p>informacja z K. w G. z dnia 21 stycznia 2020 r.</p>	<p>93</p>		

informacja o wpisach w ewidencji	6, 95		
Aktualnie oskarżona podjęła pracę w sklepie (...) przy ul. (...) w G.	umowa o pracę	103	
(...)	opinia sądowo-psychiatryczna	48-50	
Oskarżona była karana sądownie .	karta karna	11-12	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. D.	jak w punkcie 1 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Za nieudowodniony sąd uznał fakt, jakoby oskarżona nie miała wiedzy o tym, że uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii (...) zostały jej cofnięte.	wyjaśnienia oskarżonej	17-17v, 86v-87	
zeznania świadka A. K. (1)	100v		
OCena DOWOdów			

0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	decyzja z dnia 3 czerwca 2019 r.	dokument urzędowy, którego autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała	
decyzja z dnia 30 grudnia 2010 r. nr (...)	dokument urzędowy, którego autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała		
dokumentacja medyczna oskarżonej	sporządzona przez upoważnionego pracownika jednostki ochrony zdrowia oraz (...), niekwestionowana przez żadną ze stron		
informacja o wpisach w ewidencji	wydruk z urzędowego systemu, niekwestionowany przez strony		
informacja z K. w G. z dnia 21 stycznia 2020 r.	udzielona przez upoważnionego funkcjonariusza K., której wiarygodność również nie była przez nikogo podważana		
informacja ze (...) (...) w Ś. z dnia 27 stycznia 2020 r.	sporządzona przez upoważnionego pracownika jednostki ochrony zdrowia, niekwestionowany przez żadną ze stron		

karta karna	dokument urzędowy, niekwestionowany przez strony	
karty informacyjne leczenia szpitalnego	sporządzone przez upoważnionego pracownika jednostki ochrony zdrowia, niekwestionowane przez żadną ze stron	
(...)	(...)	
umowa o pracę	dokument prywatny, niekwestionowany jednak przez żadną ze stron	
wyjaśnienia oskarżonej	sąd w pewnym zakresie dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, a mianowicie w zakresie w którym opisywała ona, że w dniu 19 marca 2019 r. zmierzała z synem do kina. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie, w którym pokrywały się z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez sąd za wiarygodny.	
wyrok łączny z dnia 23.05.2012 r.	dokument urzędowy, niekwestionowany przez żadną ze stron	
wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 12 lutego 2009 r. w sprawie (...) wraz z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)z dnia 5 listopada 2009 r. w sprawie (...)	dokument urzędowy, niekwestionowany przez żadną ze stron	

<p>wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 19 maja 2011 r. wraz z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)z dnia 6 marca 2012 r.</p>	<p>dokument urzędowy, niekwestionowany przez żadną ze stron</p>	
<p>zeznania świadka A. K. (2)</p>	<p>sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, albowiem były one bardzo szczere i spontaniczne. Sąd zwrócił uwagę, że świadek będąc wezwanym do sądu na wniosek oskarżonej i jej obrońcy, przedstawił dokładnie między innymi to jak wyglądały spotkania rodziców z oskarżoną w (...). Świadek spontanicznie podał, że informował oskarżoną, że musi ona oddać prawo jazdy. Wprawdzie po chwili, gdy zauważył że odpowiedź na to pytanie nie była po myśli córki, próbował się z tych zeznań wycofać wskazując, że jednak nie pamięta tej okoliczności, to jednak w ocenie sądu to właśnie te pierwsze zupełnie spontaniczne zeznania polegały na prawdzie. Sąd nie przychylił się do wniosku obrońcy oskarżonej, aby zeznania tego świadka uznać za niewiarygodne w opozycji do wiarygodnych w jego ocenie zeznań matki oskarżonej. Z przyczyn podanych wyżej sąd uznał bowiem, że to właśnie te zeznania ojca oskarżonej właściwie odzwierciedlały rzeczywistość. Dlatego też sąd w oparciu o te zeznania dokonał ustaleń stanu</p>	

	faktycznego w niniejszej sprawie.	
zeznania świadka R. K.	sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, albowiem były jasne, pełne, szczerze i konsekwentne, nadto świadek jest funkcjonariuszem Policji, który nie znał wcześniej oskarżonej, podejmował typowe i rutynowe czynności związane z kontrolą drogową a zatem brak było podstaw, aby zeznawał niezgodnie z prawdą.	
zeznania świadka W. F.	sąd dał wiarę również zeznaniom tego świadka, albowiem były jasne, pełne, szczerze i konsekwentne, nadto świadek podobnie jak R. K. jest funkcjonariuszem Policji, który nie znał wcześniej oskarżonej, podejmował typowe i rutynowe czynności związane z kontrolą drogową a zatem brak było podstaw, aby zeznawał niezgodnie z prawdą.	
zeznania świadków A. K. (1)	sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka w niewielkim tylko zakresie, w którym znajdowały one potwierdzenie w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. W szczególności sąd uznał, że zgodnie z zeznaniami tego świadka oskarżona M. D. była w ogromnym stresie i dlatego została	

	skierowana do szpitala psychiatrycznego		
zwrotne potwierdzenia odbioru wcześniejszych przesyłek z Urzędu Miejskiego w tym wezwania do stawiennictwa na badania lekarskie	niekwestionowane przez żadną ze stron		
zwrotne potwierdzenie odbioru decyzji	jak wyżej		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonej	sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, w której utrzymywała, że nie miała wiedzy o wydaniu decyzji w przedmiocie cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami. W tym zakresie wyjaśnienia te nie znalazły bowiem potwierdzenia chociażby w zeznaniach świadka A. K. (2) oraz R. K., z których można było wyprowadzić wniosek, że chociaż oskarżona nie odebrała przedmiotowej decyzji osobiście, to jednak wiedziała o tym, że powinna oddać prawo jazdy. Sąd doszedł do przekonania, że	

		<p>twierdzenia oskarżonej stanowią jedynie przyjętą przez nią linię obrony. Sąd oczywiście uwzględnił okoliczność, że oskarżona, która znalazła się w trudnej sytuacji z uwagi na toczące się przeciwko niej postępowania karne oraz konieczność rychłego odbycia kary pozbawienia wolności, musiała znajdować się w słabej kondycji psychicznej. Jednak w ocenie sądu nie usprawiedliwiało to lekceważenia urzędowej korespondencji. Z resztą jak już wyżej wskazano, oskarżona zdawała sobie sprawę że prawo jazdy zostało jej cofnięte, gdyż wobec funkcjonariusza wyraziła zdziwienie, że prawo jazdy wprawdzie jej cofnięto, ale powinno jej być oddane.</p>	
<p>zeznania świadka A. K. (1)</p>	<p>z podobnych względów sąd co do zasady nie dał wiary zeznaniom matki oskarżonej, albowiem w ocenie sądu intencją świadka było głównie potwierdzenie i uwiarygodnienie prezentowanej przez oskarżoną linii obrony. Na ocenę niewiarygodności tych zeznań wpływał fakt, że były one sprzeczne ze spontanicznymi zeznaniami ojca oskarżonej. A. K. (1) utrzymywała, że ani ona ani jej mąż nie otwierali urzędowej korespondencji adresowanej do oskarżonej, zaś po</p>		

	<p>opuszczeniu przez nią zakładu karnego, zapomniała jej przekazać tych kopert. Zeznania te jednak nie korespondują z zeznaniami A. K. (3), z którego jasno wynikało, że posiadał on wiedzę o tym, że oskarżona powinna oddać prawo jazdy a następnie tą wiedzę podzielił się z oskarżoną. Skoro zatem rodzice nie otwierali korespondencji adresowanej do córki, to skąd ojciec miałby wiedzieć o tym, że powinna ona zwrócić prawo jazdy? Dlatego też sąd w tym zakresie zeznania świadka ocenił jako niewiarygodne.</p>		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	M. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 180a kk odpowiedzialności karnej podlega ten, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji			

właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Znamiona tego czynu zostają zrealizowane wówczas, gdy wobec sprawcy wydano decyzję o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Cofnięcie uprawnień może nastąpić w drodze administracyjnej. W myśl art. 103 ustawy z 5.01.2011 r. o kierujących pojazdami (tekst jedn.: Dz.U. z 2020 r. poz. 1268 ze zm.) starosta wydaje decyzję administracyjną o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w przypadku stwierdzenia braku zdolności do kierowania pojazdem, naruszenia przez kierującego przepisów oraz orzeczenia sądu. Do pierwszej grupy należy istnienie przeciwwskazań do kierowania pojazdem – zdrowotnych (na podstawie orzeczenia lekarskiego) lub psychologicznych (na podstawie orzeczenia psychologicznego).

W przedmiotowej sprawie oskarżonej cofnięto uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii (...) na mocy decyzji (...) wydanej przez Prezydenta G. w dniu 30.12.2010 r. Oskarżona miała wiedzę o tym, że taka decyzja wobec niej zapadła, chociaż w toku procesu kategorycznie temu zaprzeczała. W

ocenie sądu jednak zgromadzony materiał dowodowy dał podstawy do ustalenia, że w rzeczywistości oskarżona wiedziała o wydanej wobec niej decyzji. Dlatego też swoją świadomością i zamiarem, wsiadając za kierownicę samochodu w dniu 19 marca 2019 r. obejmowała popełnienie zarzucanego jej czynu. W toku postępowania nie ustalono, aby znajdowała się ona w chwili popełnienia czynu w nietypowej czy wyjątkowej sytuacji motywacyjnej, wszak utrzymywała że jechała z synem do kina a nadto wskazywała, że w przeszłości wielokrotnie prowadziła już samochód a wręcz twierdziła, że była podejmowana do kontroli drogowej w latach 2012-2013, co jednak nie znalazło potwierdzenia w informacji przekazanej z K. w G..

Mając powyższe na uwadze należało stwierdzić, że oskarżona swoim zachowaniem wypełniła znamiona czynu opisanego w art 180a kk.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. D.	1	1	Przestępstwo stypizowane w art. 180a kk zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności bądź pozbawienia wolności do lat 2.

Wymierzając oskarżonej karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 20 złotych, Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1-3 kk oraz art. 33 § 3 kk. W ocenie Sądu orzeczona kara grzywny jest współmierna do stopnia winy oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu przestępnego, który nie był mały, a także pozostaje w granicach możliwości zarobkowych oskarżonej. Zdaniem Sądu rodzaj i wymiar tej kary odpowiada również pozostałym dyrektywom wymiaru kary, w szczególności dyrektywie prewencji indywidualnej oraz uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Celem postępowania karnego jest bowiem również zapobieganie popełniania przestępstwom i kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych i słuszych interesów innych osób oraz wskazywanie, że należy przestrzegać decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami a nie lekceważyć tej sprawy. Zachowanie

			<p>oskarżonej nie może być bowiem w ocenie sądu usprawiedliwione jej przejściowymi kłopotami w innych dziedzinach życia. Oskarżona po wyjściu z zakładu karnego winna była dopilnować swoich spraw a w szczególności zapewnić sobie przywrócenie uprawnień do kierowania pojazdami, co z resztą zrobiła ale dopiero po zatrzymaniu jej do kontroli drogowej, która była przedmiotem niniejszej sprawy.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił fakt uprzedniej karalności oskarżonej. Okolicznością łagodzącą w niniejszej sprawie był fakt, że aktualnie oskarżona ustabilizowała swoje życie, podjęła zatrudnienie na podstawie umowy o pracę a także ostatecznie podjęła skuteczną próbę odzyskania uprawnień do kierowania pojazdami.</p>
M. D.	2	1	<p>Zgodnie z art. 42 §1a pkt 1 kk orzeczono wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Orzeczenie tego zakazu jest obligatoryjne w przypadku popełnienia przestępstwa z art. 180a kk. Sąd uznał, że wymiar tego środka karnego w najniższym możliwym wymiarze tj. 1</p>

			roku będzie wystarczające dla spełnienia jego funkcji represyjnej oraz prewencyjnej, biorąc pod uwagę charakter popełnionego czynu a także właściwości i warunki osobiste oskarżonej. Oskarżona wprawdzie była karana, jednak nie za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji a także nie figuruje w ewidencji osób popełniających wykroczenia drogowe, dlatego sąd wyraża przekonanie, że okres ten będzie wystarczającą dolegliwością, aby w przyszłości oskarżona nie popełniła podobnego czynu.
Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia			

takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	<p>Sąd na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 z 1983r. poz. 223 ze zm.) zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 80 zł, zaś na podstawie art. 627 kpk obciążył ją wydatkami postępowania. Na sumę wydatków postępowania składały się kwoty z tytułu należności biegłych lekarzy - 383,66 zł, należności biegłych innych specjalności - 191,83 zł, doręczenie pism i wezwań - 40 zł a także koszty uzyskania kary karnej - 30 zł. Zdaniem sądu oskarżona, która pracuje zarobkowo i osiąga stały dochód powinna i jest w stanie ponieść koszty postępowania w sprawie o czyn zabroniony, którego się dopuściła.</p>	
Podpis		